

Rostislav Iščenko: Amerika, Polsko, a dál všude

- CZ24 News | 12. listopadu 2020

To, co se nyní děje v Polsku, není výsledkem hospodářská krize, většina protestujících (jak to nejčastěji bylo dříve v jiných státech) jsou docela úspěšní lidé. Není to důsledek zhoršení epidemiologické situace: v USA, Británii, Francii, Španělsku, Itálii je mnohem horší a delší doba. V Polsku je to v principu zatím snesitelné, třebaže nemocných koronavirem je hodně a jejich počet rychle roste. Nicméně protestující nic takového specificky zdravotnického nepožadují. Není to politická krize. Třebaže politická hesla, konkrétně požadavky demise prezidenta a vlády a také předčasných parlamentních voleb, zaznívají, ale samotný protest politický charakter nemá.

Je to čistě ideologický protest. V tomto ohledu si jsou proti sobě stojící strany v Polsku navlas podobné tomu, co vidíme v USA. V Americe boj Bidena a Trumpa není zápasem hloupého s chytrým, zkorumpovaného s čestným, dokonce to není boj republikánů a demokratů. Je to bitva na život a na smrt levých liberálních globalistů, požadujících, jak to náleží revolučním levým, úplné zničení "starého světa", s pravými konzervativci, hájícími tradiční hodnoty a společenskou stabilitu.

Leví, deklarující svou věrnost novým ekonomickým vztahům, se vždy pokoušejí především neničit starou ekonomiku, ale zničit státní instituty a přetrhnout společenské vztahy. Připomenu, že 14. března 1921 bolševici spustili NEP, který dočasně a částečně vrátil ekonomiku na předrevoluční koleje. Přitom neustoupili ani o krok zpátky v otázkách státního a společenského zřízení: i staré státní struktury, i staré společenské skupiny se nadále ničily. To znamená že už tehdy, ještě intuitivně, vůdci revolučních levých chápali, že jejich hlavní nepřítel spočívá v politických a

společenských formách "starého světa", ale ekonomiku lze s politickým monopolem přimět pracovat na sebe, ať by byla jakákoliv.

Za sto let zkušenosti bolševiků zopakovali a zdokonalili čínští soudruzi. Jejich KS Číny monopolně řídí stát s více než kapitalistickou ekonomikou (více kapitalistickou, mimochodem, než je ruská).

Pokud se leví liberálové něčím liší od levých komunistického zaměření, pak jenom značně silným dogmatismem a nealternativním totalitarismem. V porovnání s nynějšími liberály jsou bolševici patentovanými demokraty. Oni přece jen uznávali demokratický centralismus za základ organizace strany (i když ho praktikovali v překroucené podobě). Ale i diktaturu proletariátu sami demontovali, když ji v roce 1961 zaměnili všennárodním státem. Nejen to, již ústava z roku 1936, i když se často porušovala, základní práva a svobody minimálně deklarovala pouze za necelých 19 let po dobytí moci bolševiky.

Ale i vedení KS Číny je dost demokratické. Jednotlivá pro nás neobvyklá omezení, která tam nyní existují, jsou původem z čínské tradice (jak konfuciánské, tak i legistické) a komunisty jsou spíše zmírněna, než zesílena.

Nejen to, komunisté demonstrovali schopnost uzavírat vnitřní i mezistátní politická spojení s absolutně jim cizími ideologickými silami a kladli politiku před ideologii. Leví liberálové, dříve než začnou jednoduchou spolupráci s nějakým státem nebo společenskou skupinou, požadují od nich na oficiální úrovni uznání ideologie levoliberalního globalismu, což se vyjadřuje přísahou věrnosti jakýmsi abstraktním "evropským" a "všelidským" hodnotám.

Proto je konflikt liberálů se svými konzervativními oponenty značně hlubší a tvrdší, než "třídní" konflikt komunistů. Komunisté odmítali dřívější systém hodnot, dřívější státní a společenské zřízení, ale po krátkém období morální (převážně pohlavní) nezávislosti se v otázkách společenské morálky vrátili ke starým (předrevolučním pozicím). Liberální revoluce spočívá právě v tom, že uchvácené mechanismy státní moci se používají k ničení tradiční společenské morálky a zavádění idejí všeobecné tolerance, v jejichž rámci je prostor pro všemožné překrucování, není prostor pouze pro normy.

Pokud praktikujete tradiční rodinné vztahy, nikoli nespořádané vztahy – jste nepřítel. Ať vyznáváte jakékoli náboženství – jste nepřítel. Kromě ateismu liberálové akceptují pouze satanismus a různého druhu exotické neopohanské kultury, které tradiční monoteistická náboženství nazývají démonickými. Přičemž satanismus a neopohanství jsou více respektovány, než dokonce ateismus, jelikož ateista je mnohdy příznivcem nejtradičnějších společenských a rodinných hodnot. Je jednoduše přístupnější levoliberalní propagandě, je hůře před ní chráněn, ale, na rozdíl od satanistů nebo neopohanů, není jejím adeptem a priori.

Avšak konzervativní, tradiční vědomí je prakticky vždy náboženské, neboť určité náboženství je jednou z hlavních společenských tradic, jedním z faktorů, formujících ten či onen národ, jež se odlišují od jiných.

Snahy konzervativců uchovat tradice a snahy liberálních levičáků všechny a všemožné tradice zničit nemohou být smířeny v principu. Střetáváním se v podmínkách formálně jednoho národa, obývajících jednu zemi, se tyto ideologické skupiny budou radikalizovat, kompromis mezi nimi není možný. Právě náboženství, náboženským tradicím (které se dávno staly národními), i včetně zákazů, způsobují hlavní úder levičáků. Jejich metody: "nové progresivní" svátky, jako je halloween během nichž se člověk identifikuje s havěťí, "performancemi" v chrámech, organizovanými skutečnými chuligány, vyhlášení lidí s náboženským vědomím za tmáře, nehledě na to, že věřících vědců bylo řádově víc, než vědců-ateistů. Nejen to, pokud ve středověku (v jeho temném období, před renesancí)

tehdejší "pokrokáři", bourající starý (otrokářský) svět, kvůli výstavbě "rozvinutého feudalismu", vědu popírali (domnívali se, že jednou uchvátí moc, a i bez toho všechno vědí), a vědecké znalosti spolu s knihami, vodovody a jinými úspěchy civilizace ničili, právě kláštery byly ostrůvky, jež chránily světlo vědomostí v barbarské světě.

De facto leví liberálové neuznávají právo na existenci nejen alternativním ideám, ale ani jejich nositelům. Proto vůbec nepřekvapuje, že, když v katolickém Polsku v rámci ústavního řízení bylo schváleno rozhodnutí o zpřísnění zákazu potratů, místní leví liberálové okamžitě vystoupili.

A není třeba se podívat, že jich bylo tak mnoho. I když je mi směšné, když situaci v Polsku srovnávají s běloruskou, ale, při globální odlišnosti, v jednom shoda skutečně je. Polské orgány, přesně tak jako Lukašenko, své levicové liberály globalistického zaměření vychovaly samy. Mysleli, že země bude žít v levoliberální EU s její zběsilou propagandou tolerance, ale mladá generace zůstane stejně religiózní, jako její předkové, kteří v 80tých letech z podnětu katolických kněží vstupovali do stávek, jelikož katolická církev byla nejvyšší autoritou. Ne, současná polská mládež má jiné autority.

Polští konzervativci, nacházející se více než desetiletí u moci, sami postrčili mládež do rukou svých ideologických protivníků. Pro ně bylo hlavním nepřítelem Rusko. Poláci (stejně jako většina východoevropských limitrofů) se odjakživa báli ruské velikosti, potenciálu a síly a nenáviděli Rusy za to, že právě oni, nikoli někdo z "osvícených" Východoevropanů, byli s to vybudovat takovou zemi. Když jasně postihli, že liberální levičáci Rusko také nenávidí, polští konzervativci nezačali zabíhat do podrobností. Ale bylo třeba.

Evropští levičáci nenáviděli Rusko jako záštitu tradicionalismu, jako sílu, demonstrující, že konzervatismus je schopný docela úspěšně pracovat pro rozvoj vlastní země, že je na pevnější základně současné reality, než levoliberální ideologové, vynalézající další "jedině správné učení", které není schopno absolvovat kontrolu praxí. Ale přitom východoevropské tradicionalisticko-konzervativce rovněž nenáviděli, prostě se s nimi smiřovali dočasně, dokud se upevňovaly jejich pozice ve východní Evropě, dokud se organizoval "sanitární kordón" na ruských hranicích.

Nyní nastal čas. Rusko je spolehlivě odděleno od východní Evropy, ani ne tak geograficky, jako mentálně. Žádné vnitřní otřesy nejsou s to postrčit Polsko do spojení s Ruskem. Poláci, jako obvykle, spíše zničí vlastní stát. V samotných východoevropských zemích je zformována důležitá levoliberální skupina, přičemž převážně sjednocující mládež – společenskou skupinu aktivnější a trvale rostoucí díky novým generacím. A hle, Poláci vycházejí s protesty.

Všimněme si, na koho jsou protesty směřovány. Rozhodnutí o zpřísnění přijal orgán ústavního soudnictví na požádání několika desítek poslanců vládnoucí strany. Protestující požadovali demisi prezidenta a vlády, kteří, možná, rozhodnutí sice podporují, ale formálně s jeho přijetím nemají nic společného. A už třetí den po vypuknutí protestů začaly útoky na kostely. Mezitím se církev v Polsku nikdy netajila svým vztahem k danému problému (polské duchovenstvo je mnohem konzervativnější než západoevropské), ale ta dané rozhodnutí neinicíovala a nepřijímala.

Takže vidíme pro dnešní dobu typický občanský konflikt levicových liberálů a pravicových konzervativců, rozhořivající se po celém státním a společenském organismu. Odvolání politiků tento konflikt nevyřeší, jako nevyřeší americký konflikt vítězství Trumpa nebo Bidena. Někdo musí prohrát. Přičemž pokud se v USA společnost rozštěpila přibližně napůl a šance obou stran jsou rovné, tak v Polsku jsou levičáci zjevně v menšině.

Je jich hodně, aby vytvořili obrázek, že jsou aktivní, mobilní a halasní, ale stále ještě tvoří absolutní menšinu obyvatelstva. Proto polským protestujícím ihned začali pomáhat němečtí levičáci.

My se samozřejmě můžeme radovat z problémů konzervativního Polska, které předtím aktivně organizovalo a podporovalo levoliberální protestní hnutí na postsovětském prostoru. Ale je třeba mít na paměti, že když místní levičáci zvítězí nad místními konzervativci, tak naše vztahy s Varšavou se nezlepší, ale zhorší – z prostě “zlomyslných ruských barbarů” se změníme na “starý svět”, který je třeba “zbořit do základů”, jinak nebude na čem stavět “světlou budoucnost”. Takže ať se raději zlý Kačinský, nepřátelský Duda a protivné PiS se svými levičáky vypořádají. Mají k tomu všechny možnosti. Ale prozatím ať se potrápí, možná, že alespoň něco pochopí.

Překlad: PhDr. Vladimíra Grulichová

Zdroj: <http://www.novarepublika.cz/>